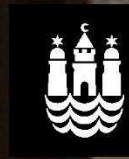

BILAG

SKILTE- OG

VAREUDSTILLINGER

Oktober 2017

**SAMMEN
OM BYEN**

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

SKILTE- OG VAREUDSTILLING

RAMMEVILKÅR:

Politiske beslutninger
Vejloven

Lov om private fællesveje
Kommunalfuldmagten

SAGEN STARTER

- Digital
- Inhabilitet
- Er ansøgningen rette sted?
- Vejledningspligt
- Hvem er part

SAGSOPLYSNING

- Vejledningspligt, notatpligt
- Sagsoplysning:
Hjemmelgrundlag, afgift, fredninger,
praktiske forhold mv.
- Partshøring, høring af politiet
- Sagsbehandlingstid

SAGEN BEHANDLES/ AFGØRELSEN TRÆFFES

- Høflig og hensynsfuld optræden
- Formkrav
- Lovlige hensyn
- Særlige forhold:
 - Forlængelse af tilladelse,
 - inddragelse af areal

AFGØRELSE

- Tilladelse
 - Hvis ej fuldstændigt
medhold - begrundelse
 - Skriftlig
 - Afgift
- Afslag
 - Begrundelse
 - Klagevejledning
- Varighed af tilladelse

TILBAGEKALDELSE

- Grundlag
- Varsling

PÅBUD

- Grundlag
- Frist for efterkommelse
- Fjernelse

HJÆLPEREDSKABER:

Standardkoncepter

Ledelsestilsyn

Jurister

1.	INDLEDNING OG INDHOLD	3
2.	BESKRIVELSE AF SKILTE- OG VAREUDSTILLINGSSOMRÅDET	3
3.	TJEKLISTE	4
3.1	Modtagelse af ansøgning om opsætning af skilt eller vareudstilling	4
3.2	Vurdering af inhabilitet	5
3.3	Sagsoplysning	5
3.4	Vejledningspligt	6
3.5	Notatpligt.....	7
3.6	Partshøring	7
3.7	Høring af politiet.....	8
3.8	Afgørelsen.....	8
3.9	Særligt om kommunens parker	9
4.	HJEMMELSGRUNDLAGET	9
4.1	Politiske beslutninger	9
4.2	Skilte- og vareudstillinger på offentlige veje	11
4.3	Skilte- og vareudstillinger på privat fællesvej	16
4.4	Skilte- og vareudstillinger i en kommunal park	19
4.5	Skilte- og vareudstillinger på særlige arealer	21
5.	KOMPETENCE	21
6.	SAGSBEHANDLINGEN	22
6.1	Sagsbehandlingstid	22
6.2	Skønsmæssig vurdering	23
7.	MEDDELELSE AF TILLADELSE	24
8.	VARIGHED AF TILLADELSE	25
9.	FORLÆNGELSE AF TILLADELSE.....	25
10.	MEDDELELSE AF AFSLAG	26
11.	INDDRAGELSE AF AREAL.....	27
12.	TILSYN	28
13.	TILBAGEKALDELSE AF TILLADELSE	29
13.1	Varsling af tilbagekaldelse	30
14.	MEDDELELSE AF PÅBUD	31
15.	FJERNELSE AF GENSTANDE.....	31
16.	AFGIFTER; ØKONOMI OG REGNSKAB	32

1. INDLEDNING OG INDHOLD

Formålet med bilaget er at give en arbejdsgangsbeskrivelse af skilte- og vareudstillingsområdet. Målgruppen er sagsbehandlere, der arbejder med området. Bilaget indeholder en beskrivelse af de særlige regler, som gælder for ansøgninger om opstilling af skilte og vareudstillinger på kommunens veje, pladser og parker. Bilaget gennemgår typiske sagsbehandlingsforløb på området med fokus på korrekt forvaltningsretlig håndtering. Til bilaget er der vedlagt et flow diagram, som viser en kronologisk gennemgang af en sag.

- For mere om baggrunden for administrationsgrundlaget [se hoveddokumentets pkt. 1.1.](#)

[↑ Tilbage til forside](#)

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

2. BESKRIVELSE AF SKILTE- OG VAREUDSTILLINGSSOMRÅDET

Skilte- og vareudstillingsområdet vedrører opstilling af markedsføringselementer i form af reklameskilte og vareudstillinger på kommunens veje, pladser, parker og på private fællesveje i tilknytning til en forretning.

En **vareudstilling** er i kommunens vilkår for reklameskilte- og vareudstillinger defineret således: *"En vareudstilling er en udstilling af fysiske varer, der kan købes i din forretning. Varerne i en vareudstilling skal kunne tages op af den handlende med henblik på afprøvning og/eller køb"*.

Et **reklameskilt** er defineret således: *"Et reklameskilt er typisk et A-skilt i varierende størrelser, men retningslinjer og afgifter for skilte gælder også for andre genstande, som har markedsføringsfunktion. Kommunen vil foretage en konkret vurdering ved den enkelte ansøgning"*.

Privat opstillede **cykelstativer**, **udstillingskabe** og **automater** kan også være omfattet af administrationsordningen for skilte- og vareudstillinger. Det samme gælder **aviskasser**, privat opstillede **bænke** og **dekorationselementer** (blomsterkasser, flag, levende lys, olielamper, fakler, tæpper, måtter, VIP søjler, lanterner osv.), foran forretninger.

Hvis man som butiksindehaver eller forening i København ønsker at opstille et reklameskilt, en vareudstilling eller lign., f.eks. foran en butik, skal man søge kommunen (Byliv) om tilladelse til at bruge arealet.

Baggrunden for dette er, at skilte- og vareudstillinger anses for en særlig råden (ikke-trafikal udnyttelse) over vejarealet. Da kommunen er vejmyndighed og administrerer de kommunale veje, skal kommunen give tilladelse til en sådan særlig råden. På samme måde kræver det tilladelse fra kommunen, hvis man ønsker at opstille skilte og vareudstillinger på private fællesveje. Du kan læse

mere om baggrund og reglerne for skilte- og vareudstillinger nedenfor under afsnit 4 om hjemmelsgrundlaget.

Skilte- og vareudstillingsområdet er tæt knyttet til udeserveringsområdet, da der også opsættes skilte i tilknytning til caféer og restauranter. Se bilag 8 om udeservering. Der kan derfor opstå tvivl om, hvorvidt man som erhvervsdrivende skal søge en tilladelse til skilte- og vareudstilling eller til udeservering. Hovedreglen er, at hvis borgeren/virksomheden ønsker at opstille et skilt i tilknytning til en **café eller restaurant**, skal borgeren/virksomheden søge om en tilladelse via siden for udeservering. Ansøgningen skal behandles under administrationsordningen for udendørsserveringer. Hvis borgeren/virksomheden derimod ønsker at opstille et skilt i tilknytning til en **forretning**, skal borgeren/virksomheden søge om en tilladelse via siden for skilte- og vareudstilling, ligesom ansøgningen skal behandles under administrationsordningen for skilte- og vareudstillinger.

Der er afgift på skilte og beachflag. Vareudstillinger og andre af de nævnte markedsføringselementer er ikke afgiftsbelagt. Afgiftsfritagelsen blev besluttet i forbindelse med overførselssagen i 2012, og er siden videreført i efterfølgende budgetter.

Afgifterne på skilte og beachflag er oplyst på kommunens hjemmeside www.kk.dk/butik. Afgiften gælder for et kalenderår ad gangen.

Man søger om tilladelse til at opstille et skilt eller en vareudstilling på kommunens hjemmeside www.kk.dk/butik, hvor der er link til en digital ansøgningsportal. På siden finder man også kommunens vilkår for reklameskilte og vareudstillinger. Vilkårene er fra september 2015. Der er en særlig "Strøgmanual" for strøggaderne i indre København, som også findes på hjemmesiden. Strøgmanualen er fra 2014, og er en vejledning til borgerne om, hvad man typisk kan forvente tilladelse til. Man kan på hjemmesiden finde spørgsmål og svar om skilte- og vareudstillinger.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

3. **TJEKLISTE**

Denne tjekliste giver en oversigt over de almindelige forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler, som også skal iagttages ved behandling af ansøgninger om opsætning af skilte eller vareudstillinger på vejarealer mv.

3.1 **Modtagelse af ansøgning om opsætning af skilt eller vareudstilling**

Når du modtager en ansøgning, oprettes der automatisk en sag i den elektroniske ansøgningsportal.

Hvis ansøgningen ikke sendes digitalt via kommunens digitale selvbetjeningsløsning, skal du tjekke, om den er omfattet af en undtagelse til kravet om digital ansøgning.

Er det tilfældet, skal du selv oprette en sag i "eDoc", som ansøgningen skal journaliseres på. Du skal også selv oprette en sag i ansøgningsportalen, hvori du skal taste oplysningerne på baggrund af den modtagne ansøgning.

Hvis ansøgningen ikke er omfattet af en undtagelse til kravet om digital ansøgning, skal du gennem vejledning forsøge at få ansøgeren til at indgive sin ansøgning via ansøgningsportalen. Hvis det ikke er muligt, skal ansøgningen afvises.

For mere information se [hoveddokumentet pkt. 2.1.3 om krav til ansøgningen](#).

3.2 Vurdering af inhabilitet

Pligten: Vurder, om du er inhabil og tal med din leder, hvis du mener, du er inhabil eller er i tvivl herom.

Du er inhabil, hvis:

- Du selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, eller du i forhold til sagen er repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,
- Din ægtefælle, beslægtede eller andre nærtstående har en interesse, som beskrevet lige ovenfor,
- Du deltager i ledelsen eller i øvrigt har nær tilknytning til et selskab, forening eller en juridisk person, der har en særlig interesse i sagens udfald, eller
- Der i øvrigt foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om din upartiskhed

Hvis du er inhabil, skal sagen behandles af en anden. Hvis du ikke er inhabil, kan du behandle sagen.

Se venligst [hoveddokumentet pkt. 2.1.1 om inhabilitet](#) for mere info.

3.3 Sagsoplysning

Pligten: Du skal sikre dig, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Du må ikke træffe afgørelse, før du har forsøgt at indhente alle nødvendige og relevante oplysninger hos ansøger eller andre relevante aktører.

Når du behandler en ansøgning om tilladelse, skal du bl.a. huske at afklare følgende:

- Er der tale om et skilt eller en vareudstilling i tilknytning til en forretning (og ikke i tilknytning til en café eller restaurant) – dvs. er søgt om rette tilladelse.
- Om det oplyste p-nummer stemmer overes med den angivne adresse.
- Hvilket areal, ansøger ønsker at opsætte et skilt eller en vareudstilling på. Dette har betydning for, efter hvilke regler ansøgningen skal vurderes.
- Om der skal pålægges afgift.
- Om området, der ønskes anvendt til skilt eller vareudstilling, er omfattet af en fredning, og hvad betyder det for ansøgningen.
- Om arealet, der ønskes anvendt til skilt eller vareudstilling, er omfattet af en lokalplan og/eller en servitut, som begrænser anvendelsen. Er der tvivl om rækkevidden af begrænsningerne? Skal Byens Udvikling inddrages med henblik på fortolkning?
- Om der er tale om et grænsetilfælde, hvor der er behov for at inddrage andre enheder i Byens Anvendelse, Center for Trafik og Byliv (Gravetilladelser eller Tilladelse til Vejændringer) med henblik på at afklare, hvilken enhed sagen skal behandles i.
- Om andre myndigheder skal høres, f.eks. Forbrugerombudsmanden, med henblik på en vurdering af, om der er tale om ulovlig markedsføring?

Overvej, om der også er behov for andre oplysninger.

Se venligst [hoveddokumentet pkt. 2.1.4 om sagsoplysning](#) for mere info.

3.4 Vejledningspligt

Pligten: Du skal yde vejledning til personer mv., der retter henvendelse til Byliv med relevante spørgsmål om Bylivs sagsområde.

Hvornår skal du vejlede?:

- Ved enhver form for henvendelse fra borgere, virksomheder, foreninger m.fl.
- På dit eget initiativ, hvis en ansøger har et klart behov for vejledning.
- Når du skal træffe afgørelse, men også i forhold til relevante spørgsmål om de praktiske forhold ved tilladelse til udeservering, hvis ansøger har behov for vejledning.

Vær opmærksom på at:

- Vejledningen skal dokumenteres på den oprettede sag.
- Din vejledning ikke må få karakter af en afgørelse.

Se venligst [hoveddokumentets pkt. 2.1.5 om vejledningspligt](#) for mere info.

3.5 Notatpligt

Pligten: Du er forpligtet til at sikre, at sagen er ordentligt dokumenteret, og du skal derfor tage notat om væsentlige oplysninger for sagen.

- Tag notat af alle mundtlige oplysninger, som er vigtige, relevante og konkrete, og som ikke allerede fremgår af sagen
- Tag notat af alle væsentlige ekspeditionsskridt i sagen. Er du i tvivl om, hvorvidt et ekspeditionsskridt er væsentligt, skal du tage notat om det.
- Brug et letforståeligt sprog og undgå indforståede koder og forkortelser, da notatet skal kunne forstås af andre.
- Skriv notatet snarest muligt og gem det på den sag, der er oprettet.
- Notatpligten gælder også billeder og fotos, der ligeledes skal gemmes på sagen.

Se venligst [hoveddokumentets pkt. 2.1.6 om notatpligt](#) for mere info.

3.6 Partshøring

Pligten: Du er forpligtet til at give den, der er part i en sag mulighed for at gøre sig bekendt med – og kommentere – det faktiske grundlag for afgørelsen, inden der træffes afgørelse.

- Hvis sagen indeholder oplysninger, som er til ugunst for parten og kan få betydning for afgørelsen, skal du sikre dig, at parten er bekendt med oplysningerne.
- Hvis sagen er startet på Bylivs initiativ (påbuds- eller tilbagekaldelsessager), skal du sikre dig, at parten er bekendt med sagens eksistens.
- Parten skal have mulighed for at udtale sig, inden du træffer afgørelse.
- Partshøring kan gennemføres skriftligt eller mundtligt, men bør dog gennemføres skriftligt, da det øger retssikkerheden hos borgeren og styrker dokumentationen i sagen.

Se venligst [hoveddokumentets pkt. 2.1.7 om partshøring](#) for mere info.

3.7 Høring af politiet

Pligten: Du skal forelægge sagen for politiet, inden du giver tilladelse efter vejlovgivningen.

Høringsforpligtelsen er opfyldt gennem politiets "kiggeadgang" i ansøgningsportalen. Afgørelsen bør først træffes min. 24 timer efter, at ansøgningen er indgivet.

Se nærmere afsnit [4.2.2.3](#) om forhandling med politiet i dette dokument.

3.8 Afgørelsen

Pligten: Afgørelsen skal være forståelig og klar, så ansøger på baggrund af afgørelsen kan forstå, hvad der er hans ret og pligter.

- Vurderingen af afgørelsen skal træffes ud fra det hjemmelsgrundlag, som gælder for det areal, ansøgeren har ansøgt om at anvende.
- Udgangspunktet i Byliv er, at afgørelser skal være skriftlige, uanset om der er tale om tilladelser eller afslag.
- En afgørelse skal forsynes med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af afsenderen.
- Hvis afgørelsen fremsendes elektronisk til ansøgeren, bør den sendes som pdf-fil.

Se venligst [hoveddokumentets pkt. 2.1.8 om afgørelsen](#) for mere info.

Hvis afgørelsen er en tilladelse til opsætning af skilt eller vareudstilling på en af kommunens veje eller pladser, se afsnit 7 om meddelelse af tilladelse. Hvis der er tale om kommunale parker, se afsnit [4.4](#) om skilte- og vareudstillinger i en kommunal park og 7 om meddelelse af tilladelse.

Hvis afgørelsen er et skriftligt afslag, en tilladelse, der ikke fuldt ud imødekommer ansøgning, eller en tilbagekaldelse af tilladelsen, henvises til afsnit [10](#) om meddelelse af afslag, [11](#) om inddragelse af areal og [13](#) om tilbagekaldelse af tilladelse.

Du skal give en begrundelse og en klagevejledning, når du træffer afgørelse, hvis ansøgeren ikke får fuldt ud medhold i sin ansøgning. Se venligst hoveddokumentets [pkt. 2.1.9 om begrundelse](#) og [2.1.10 om klagevejledning](#) for mere info.

Er der behov for at udstede påbud og/eller fjerne genstande, se afsnit [14](#) om meddelelse af påbud og [15](#) om fjernelse af genstande.

3.9 Særligt om kommunens parker

- Udlån af kommunale parker skal vurderes i henhold til kommunalfuldmagtsreglerne.
- Ved ansøgninger om opsætning af et skilt i tilknytning til en kiosk eller lign. i kommunens parker skal det undersøges, om der foreligger en gældende lejekontrakt. En af juristerne i Byliv skal inddrages.
- Ved ansøgninger om opstilling af borde, bænke og cykelstativer i kommunens parker kan der gives et tilsagn om, at ansøgeren kan anvende parken, mod at ansøgeren ved udnyttelse af tilsagnet påtager sig at overholde tilsagnets vilkår. Byliv skal ved vurderingen af, om et sådant tilsagn kan gives, iagttage de almindelige offentligretlige grundsætninger.

Se nærmere afsnit 4.4 om skilte og vareudstillinger i en kommunal park og 7 om meddelelse af tilladelse.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4. HJEMMELSGRUNDLAGET

I dette afsnit gennemgås hjemmelsgrundlaget af relevans for sagsbehandlingen af ansøgninger om skilte- og vareudstillinger opdelt i de forskellige arealtyper, dvs. vejloven, privatvejsloven og kommunalfuldmagten.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.1 Politiske beslutninger

De politiske beslutninger har karakter af generelle tjenestebefalinger, der retter sig til forvaltningen. Nedenfor skitseres de beslutninger, som har betydning for sagsbehandlingen på skilte- og vareudstillingsområdet. Beslutningerne er nævnt med udvalgsforkortelse (BR, TMU, BTU¹), dagsordenspunkt og dato.

BR 79/99 af 4. marts 1999 som ændret ved BTU 319/99 af 1. september 1999, BR 487/01 af 29. november 2001 og BR 76/06 af 9. februar 2006: Bestemmelser om Råden over Vejareal m.m.

Kompetencen til at ændre bestemmelserne blev delegeret til Teknik- og Miljøudvalget:

¹ Udvalgsforkortelser: BR = Borgerrepræsentationen, TMU = Teknik- og Miljøudvalget, BTU = Bygge- og Teknik udvalget.

Der kræves tilladelse til råden over vejareal og i kommunale parker (§ 1). Cykelstativer (§ 9). Skilte og vareudstillinger (§ 19). Udstillingsskabe og automater (§ 20). Anden råden over vejareal (§ 21).

BTU 4. maj 2005: Reklamer i København

Tidligere retningslinjer for reklamer i København. Selve retningslinjerne blev erstattet med nye i 2008, men beslutningen er relevant, fordi TMU her anerkendte, at retningslinjerne for reklamer i København ikke i sig selv er bindende, men danner grundlag for administration af den lovgivning, der i øvrigt giver mulighed for regulering af de forskellige typer af reklamer. Administrationen af retningslinjerne er afhængig af de lovmæssige hjemler, herunder vejlovgivningen.

TMU 17 af 19. september 2007: Reklameskilte forbudt på Strøget og Købmagergade

Teknik- og Miljøudvalget vedtog, at reklameskilte forbydes på Strøget og Købmagergade med virkning fra 1. januar 2008 begrundet i, at Indre Bys butikker og restaurationer i stigende grad fylder gadebilledet med reklameskilte og vareudstillinger, og at mange desuden ikke altid overholder de eksisterende regler for brug af det offentlige vejareal. Dette gør gaderne ufremkommelige og rodede og klæder ikke den historiske del af byen.

BR 40 d. 2. oktober 2008: Revision af takster

Brede fortove med god fremkommelighed kan i større omfang anvendes til vareudstillinger (op til 150 cm fra facaden). Der kan fremover gives tilladelse til op til 80 cm brede skilte, hvis forholdene tillader det. Forvaltningen vil foretage en konkret vurdering af fremkommeligheden i de enkelte sager.

TMU 20. af 29. oktober 2008 som ændret ved TMU 14. af 23. september 2013: Skilte og reklamer i København

2013-vedtagelsen indeholdte ikke ændringer i forhold til 2008-vedtagelsen for så vidt angik skilte- og vareudstillinger eller anden råden over vej.

Af 2008-vedtagelsen, som refererer tilbage til de med BTU 4. maj 2005 vedtagne retningslinjer for reklamer i København, fremgår blandt andet, at retningslinjerne ikke i sig selv er lovhjemmel, men et udtryk for kommunens holdning, og dermed hvad der kan forventes godkendt, og at der i bilag 1 (retningslinjerne) er redegjort nærmere for administrationsgrundlaget. Skilte, vareudstillinger, herunder udstillingsskabe må som hovedregel opstilles langs facaden og må ikke have et større fremspring end 60 cm. Der skal altid være mindst 1,5 m til fri passage. Skiltene må ikke opstilles i den primære ganglinje. Der kan være særlige regler for visse gadestrækninger på for eksempel Strøget, Købmagergade og Fiolstræde mv.

TMU 10. af 26. november 2008: Skilteforbud på Kultorvet og Frederiksborggade 1-11 og 4-14 (gågaden mellem Nørreport og Kultorvet, som ofte opfattes som en del af Købmagergade)

På baggrund af forvaltningens evaluering af forbuddet mod reklameskilte på Strøget og Købmagergade, som Teknik og Miljøudvalget den 19. september 2007 besluttede at indføre pr. 1. januar 2008, godkendte Teknik- og Miljøudvalget, at ordningen pr. 1. januar 2009 udvidedes til også at omfatte Kultorvet samt Frederiksborggade 1-11 og 4-14.

Overførselssagen 2012, afgiftsfritagelse for vareudstillinger mm.

Den 23. marts 2012 vedtog Københavns Kommune en aftale om overførsel af uforbrugte midler til bl.a. afskaffelse af afgiften for vareudstillinger. Afgiftsfritagelsen er videreført i efterfølgende budgetter.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2 Skilte- og vareudstillinger på offentlige veje

4.2.1 Lovgivning

I lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v. (vejloven) er fastsat regler for særlig råden over vejareal. Følgende bestemmelser har relevans for sagsbehandlingen af ansøgninger om skilte- og vareudstillinger på kommunens veje:

Anden brug af vejareal

Lov § 80 *Det offentlige vejareal kan med vejmyndighedens tilladelse anvendes til*

1) varig eller midlertidig anbringelse af affald, containere, materiel, materialer, løse genstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn el.lign.,

2) anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning eller

3) anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring el.lign., når dette sker som led i erhvervmæssig virksomhed.

Påbud mv.

Lov § 81 *Vejmyndigheden kan udstede påbud om fjernelse af genstande m.v., hvis disse er anbragt på vejarealet uden tilladelse efter § 80 og der ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse.*

Stk. 2. Vejmyndigheden kan fjerne genstande m.v. for den pågældendes regning, såfremt et påbud efter stk. 1 ikke efterkommes.

Stk. 3. Vejmyndigheden og politiet kan straks og uden forudgående påbud fjerne genstande m.v. for den pågældendes regning, når genstandene m.v. er til ulempe eller til fare for færdslen.

Faste genstande over vejarealet

Lov § 86 *Det kræver vejmyndighedens tilladelse at anbringe faste genstande, skilte el.lign., hvis de rager ind over en offentlig vejs areal, jf. dog stk. 2.*

Stk. 2. Der kan uden vejmyndighedens tilladelse anbringes:

1) Karnapper, åbne altaner, udbuede vinduer og lignende bygningsdele, der er hævet 2,8 m over fortov, dog kun indtil 1,5 m fra kørebane kant eller cykelsti.

2) Porte, døre, skodder og vinduer, der er indrettet til at åbne udad, når deres underkant holdes i en højde af mindst 2,3 m over fortov.

Forhandling med politiet

Lov § 89 *Inden der gives tilladelse efter §§ 73, 80, 82, 86 og 88, skal vejmyndigheden forhandle med politiet.*

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2.2 Indholdet af vejlovens bestemmelser

Reglerne i vejloven regulerer, hvornår borgere må bruge et offentligt vejareal til andet end et trafikalt formål, og hvornår kommunen som vejmyndighed kan stille krav til brugen af vejarealet.

Hovedreglen er, at offentlige veje mv. skal bruges til trafikal udnyttelse, hvorved forstås kørsel med og parkering af indregistrerede køretøjer, herunder indregistrerede trailere, campingvogne mv. Ved trafikal benyttelse forstås også gang, cykling og almindeligt ophold.

Alt anden form for råden over vejareal (dvs. ikke-trafikal råden) kræver som udgangspunkt tilladelse fra vejbestyrelsen. Dette skyldes bl.a., at kommunen som vejmyndighed skal kunne sikre, at vejen kan benyttes til sit formål, ligesom kommunen som vejmyndighed også skal tage hensyn til vejens naboer og brugere.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2.2.1 Genstande m.v. på vejarealet

Efter § 80, stk. 1, kræver det tilladelse fra vejmyndigheden, før genstande mv. anbringes på vejen. Oprensningen i § 80, stk. 1, af de forhold, som kræver tilladelse fra kommunen er ikke udtømmende. Bestemmelsen anvendes i praksis ligeledes for tilladelser til skilte og vareudstillinger.

Opstilling af skilte og vareudstillinger eller andre markedsføringselementer ud for forretninger kræver altid tilladelse efter vejlovens § 80, stk. 1. Det samme er tilfældet for udstillingskabe og automater, der rager ind over vej, jf. vejlovens § 86, stk. 1.

Vejlovens § 80, stk. 2, giver kun hjemmel til opkrævning af betaling for brug af vejarealet, når det udnyttes forretningsmæssigt. Da de skilte, som er omfattet af administrationsordningen for skilte- og vareudstillinger, opstilles foran forretningen – og af forretninger – vil den betingelse altid være opfyldt.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2.2.1.1 Lovlige hensyn i sagsbehandlingen

Når kommunen skal tage stilling til en ansøgning efter vejlovens § 80 eller § 86 skal dette ske på grundlag af en samlet vurdering af samtlige hensyn til vejarealernes forskellige anerkendte funktioner. I Vejdirektoratets praksis er dette ofte omtalt på den måde, at vurderingen skal foretages ud fra vejformål. Et helt centralt hensyn i denne vurdering er naturligvis de færdselsmæssige hensyn. En offentlig vej skal først og fremmest tjene som trafikareal.

Lovgiver har med vejlovens § 80 imidlertid også ønsket, at der skulle være mulighed for at opnå tilladelse til at bruge de offentlige vejarealer til andre formål end de færdselsmæssige, herunder f.eks. til arrangementer, opsætning af borde, studepladser osv.

Et afslag på en ansøgning om tilladelse til særråden skal være begrundet i et eller flere af de hensyn, som kommunen skal varetage. Der kan som udgangspunkt gives afslag på en ansøgning, hvis færdselsmæssige hensyn taler imod tilladelsen. Der skal dog altid foretages en afvejning i forhold til hensynet til den aktivitet, der søges om; f.eks. kan hensynet til samfundets demokratiske funktion, ytringsfriheden, forsamlingsfriheden m.v. konkret betyde, at der alligevel skal gives tilladelse.

Sådanne overvejelser er i forbindelse med skilte og vareudstillinger mest relevante, hvis der er tale om en forretning og/eller et skilt, der har til hensigt at påvirke den politiske meningsdannelse – f.eks. en forretning, der er en del af en humanitær organisation og som med skiltningen varetager oplysningsformål.

Herudover skal der altid tages højde for lighedsprincippet, hvilket blandt andet betyder, at der skal kunne argumenteres sagligt for det, hvis færdselshensyn

tillægges forskellig vægt i forskellige sager, hvor der er tale om ensartede færdselsforhold og/eller ensartede ansøgninger.

Ved vurdering af trafikikkerhedsmæssige hensyn vil den tilladte hastighed på vejen ofte indgå som en vigtig faktor. Af andre faktorer kan nævnes en vurdering af, om dét, der ønskes tilladelse til, udgør en konkret fare ved at aflede opmærksomheden fra det, der foregår i trafikken.

Et afslag vil imidlertid også kunne begrundes i de andre hensyn, dvs. hensyn som kommunen skal varetage efter anden lovgivning end færdselsloven eller efter almindelige naboretlige regler. Det følger af forarbejderne til vejlovens § 1, at vejmyndigheden ved administrationen af loven også må lægge vægt på konsekvenserne for bl.a. miljø, landskabs- og bymæssige værdier, samfundsøkonomi samt hensynet til vejens naboer. Vejdirektoratet har endvidere i sin praksis anerkendt andre alment offentligtretlige hensyn, herunder hensynet til vejens funktion som opholdsrum, som lysningsareal, som butiksførplads, renholdeshensyn, sikkerhedshensyn, hensynet til sundhed, byrummets forudsatte æstetik, kvalificerede samfundsmæssige hensyn, som fremgår af anden lovgivning m.m. Disse hensyn kan altså også indgå i afvejningen af, om der skal meddeles tilladelse eller afslag.

I forhold til skilte- og vareudstillinger og lign. ud for forretning, er det som regel afvejningen mellem hensynet til, at butikken kan benytte vejarealet som butiksførplads og eventuelt vejens funktion som opholdsrum, der skal afvejes over for trafikale, renholdsmæssige og æstetiske hensyn. Alt efter omstændighederne kan det dog også være nødvendigt at inddrage andre hensyn, herunder sikkerhedsmæssige og miljømæssige, f.eks. lugt- og støjmæssige, hensyn. Eksempler, hvor dette kan være relevant, er markedsføring med højtalere opstillet på vej, åben ild, eller udstilling af løse søm i børnehøjde.

Vejarealet skal også kunne bruges til andre alment anerkendte formål. Et eksempel herpå er, at de offentlige arealer, forventes at give plads for grundlovs-sikrede rettigheder som forsamlingsfriheden, f.eks. ved demonstrationer, medmindre trafikale eller andre tungtvejende almene hensyn taler imod.

Kommunen kan, som vejmyndighed, inden for snævre rammer varetage æstetiske hensyn. Hvis en afgørelse hovedsageligt begrundes i æstetiske hensyn, skal der dog være tale om tungtvejende æstetiske hensyn eller f.eks. hensyn til stedets helt særlige arkitektoniske udtryk. I sådanne situationer bør det overvejes, om ønsket om at varetage de æstetiske hensyn udgør et forholdsmæssigt indgreb/byrde for ansøgeren.

Ved behandling af ansøgninger om skilte, vareudstillinger og lign. skal man også være opmærksom på, at der ikke må gives tilladelse til ulovlig reklame eller markedsføring. Lovgivningen, herunder f.eks. markedsføringsloven og tobaksreklameloven, indeholder forbud mod blandt andet vildledende markedsføring og de fleste tobaksreklamer. Ordensbekendtgørelsen indeholder forbud mod uddeling til forbipasserende af reklamemateriale for erhvervsinteresser. Det forekommer sjældent, men er man i tvivl om, hvorvidt en konkret reklame

strider mod et forbud i lovgivningen, bør man tage kontakt til en af juristerne i Byliv.

For mere info se [Hoveddokumentets pkt. 2.2.1 om saglige hensyn og vægtning af hensyn samt dette dokumentets afsnit 6.2](#) om skønsmæssig vurdering.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2.2.2 Påbud og fjernelse af genstande

Kommunen kan med hjemmel i § 81 udstede påbud om fjernelse af genstande, der er placeret på vejarealet, uden der er givet tilladelse hertil.

Kommunen kan også selv fjerne genstande, der er anbragt uden indhentelse af den fornødne tilladelse efter § 80. Dette kræver som udgangspunkt et forudgående påbud. Er genstanden til ulempe for færdslen, vil den pågældende genstand efter omstændighederne kunne fjernes uden et forudgående påbud og for den ansvarliges regning.

Udstillingsskabe og automater på husmur kan ikke fjernes med hjemmel i vejlovens § 81. Her må forholdet i stedet politianmeldes. Der henvises i øvrigt til bilag 3 om facadeskilte, der rager ind over vejareal.

For mere info se afsnit [14](#) om meddelelse af påbud og afsnit [15](#) om fjernelse.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2.2.3 Forhandling med politiet

Bestemmelsen i vejlovens § 89 vedrører forhandling med politiet.

Efter denne bestemmelse skal vejmyndigheden (kommunen) forhandle med politiet, inden der gives tilladelse til placering af genstande mm. på vejarealet, eller genstande der rager ind over vejarealet.

Bestemmelsen skal sikre, at politiet inddrages i sager med henblik på at vurdere sagens trafiksikkerhedsmæssige og trafikafviklingsmæssige konsekvenser, bl.a. med henblik på at optimere de vilkår, som fastsættes i forbindelse med meddelelse af tilladelsen.

Forhandlingspligten er først og fremmest en processuel forpligtelse. Byliv skal i sin sagsbehandling inddrage alle politiets argumenter, uanset om de relaterer sig til sagens faktum eller sagens vurdering. Det er dog Byliv, som afgør, om der skal udstedes en tilladelse eller ej.

Byliv har som udgangspunkt pligt til at lægge politiets vurderinger af trafiksikkerhedsmæssige og trafikafviklingsmæssige konsekvenser samt de beredskabsmæssige hensyn, til grund, når Byliv skal vurdere sagen. I forhold til politiets argumenter, der ikke har denne karakter, er vurderingen mere fri, men

det skal være sagligt begrundet, hvis Byliv udsteder en tilladelse imod politiets anbefaling.

Københavns Politi har over for Byliv tilkendegivet, at politiet ikke ønsker at blive hørt ved direkte henvendelse i sager om skilte og vareudstillinger, så længe en tilladelse ikke inddrager kørebane. Høringsforpligtelsen varetages derfor på området gennem politiets generelle "kiggeadgang" i ansøgningsportalen.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.2.3 Guide

Hvis du gerne vil læse mere om reglerne i vejloven eller er i tvivl om, hvordan reglerne skal forstås, kan der være hjælp at hente i "Vejledning i lov om offentlige vej" <http://vejdirektoratet.dk/da/vejsektor/vejregler-og-tilladelser/soegivejloven/sider/default.aspx>.

Vejledningen er udarbejdet af Vejdirektoratet, og er brugt som støttedokument til dette afsnit. På vejdirektoratets hjemmeside kan du også finde links til afgørelser om særlig råden, som Vejdirektoratet har valgt at fremhæve <http://vejdirektoratet.dk/DA/vejsektor/vejregler-og-tilladelser/afg%C3%B8relser/Vejloven/S%C3%A6rligR%C3%A5den/Sider/default.aspx>.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3 Skilte- og vareudstillinger på privat fællesvej

Ansøgninger om skilte- eller vareudstillinger på privat fællesvej skal behandles efter privatvejslovens § 66.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.1 Lovgivning

I lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015 om private fællesveje er fastsat følgende regler af relevans for behandling af ansøgninger om skilte- og vareudstillinger på vejareal:

Anden brug af vejareal

Lov § 66 *På arealer, der er privat fællesvej, kræver det kommunalbestyrelsens godkendelse*

1) varigt eller midlertidigt at anbringe affald, materiel, materialer, løsøre-genstande, ikkeindregistrerede køretøjer, skure, skurvogne, containere, boder, automater, skilte, hegn el.lign.,

2) at anbringe køretøjer med henblik på salg eller udlejning uden fører og

3) som led i erhvervsvirksomhed at anbringe køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring el.lign.

(...)

Stk. 3. Før godkendelse efter stk. 2 skal kommunalbestyrelsen forhandle med politiet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan for den pågældendes regning fjerne genstande m.v., jf. stk. 1, der er anbragt på en privat fællesvej uden kommunalbestyrelsens godkendelse, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at fjerne disse.

Stk. 5. Er det anbragte til ulempe for færdslen, kan kommunalbestyrelsen eller i påtrængende tilfælde politiet fjerne det anbragte for den pågældendes regning uden forudgående påbud.

Forskellig råden over private fællesveje m.v.

Tilladelser

Lov

§ 56 En godkendelse eller tilladelse efter § 57, stk. 1, § 60, jf. §§ 86, 88, 92 og 93 i lov om offentlige veje, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-4, § 66, stk. 1 og 2, og § 67, jf. § 73 i lov om offentlige veje, er udtryk for, at almene offentligretlige hensyn ikke er til hinder for det ansøgte eller tilladte, og indebærer ikke rettigheder i forhold til vejens ejer og de vejberettigede.

Stk. 2. En godkendelse eller tilladelse efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser bortfalder, hvis det arbejde, som tilladelsen vedrører, ikke er påbegyndt inden 2 år fra tilladelsens dato.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 2.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.2 Indholdet af privatvejslovens bestemmelser

Reglerne i privatvejslovens § 66 om anden brug af vejareal handler om, hvornår private fællesveje må bruges til andet end trafikale formål.

Hovedreglen er, at private fællesveje skal fungere som færdselsareal for de ejendomme, som bruger den private fællesvej (de vejberettigede), men også færdsel for andre. Private fællesveje kan som udgangspunkt lovligt benyttes af andre end de vejberettigede. Vejene indgår i vidt omfang i det almindelige vejnet sammen med de offentlige veje. Vejene er derfor undergivet en offentlig regulering gennem bestemmelser i privatvejsloven, hvilket betyder, at

særlig (ikke-trafikal) råden over vejarealet også kræver tilladelse fra kommunen.

Kommunen er forvaltningsmyndighed for de private fællesveje og skal varetage de offentligretlige interesser, der relaterer sig hertil.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.2.1 Anden brug af vejareal

Privatvejslovens § 66 handler både om anbringelse af genstande på vejarealet, og anden brug af vejarealet til ikke-trafikale formål, i princippet svarende til vejlovens § 80 for offentlige veje.

Bestemmelsen gælder ikke kun for borgere, erhvervsdrivende og foreninger. Den gælder også, hvis vejejerne eller vejberettigede til en privat fællesvej selv ønsker at anbringe genstande på vejarealet eller bruge den private fællesvej til ikke-trafikale formål. De skal dermed også søge om tilladelse ved kommunen.

Brug af en privat fællesvej vedrører imidlertid også vejejernes private ejendom. Af den grund bør kommunen gøre ansøger opmærksom på, at tilladelse også kræver samtykke fra grundejerne på privatretligt grundlag.

Uanset hvad grundejernes (og eventuelle vejberettigedes) holdning til ansøgningen er, skal en ansøgning altid behandles af kommunen.

I forbindelse med behandling af en ansøgning bør man som udgangspunkt partshøre vejejer og evt. også grundejerne, før der gives tilladelse til f.eks. afholdelse af et arrangement. Grunden til dette er, at grundejerne (evt. også vejlauget) i en række tilfælde har en direkte væsentlig og individuel interesse i den tilladelse, som kommunen giver, da skilte- eller vareudstilling kan gribe ind i grundejernes mulighed for at anvende vejarealet til færdsel. Den hidtidige praksis fra Vejdirektoratet viser, at vejejere altid skal partshøres, modsat f.eks. naboer. Se i øvrigt [Hoveddokumentet, pkt. 2.1.7 om partshøring](#).

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.2.1.1 Lovlige hensyn

Når man skal vurdere, om der kan gives tilladelse, skal det lige som for de offentlige veje vurderes, om der er færdselsmæssige eller almene offentlige hensyn, som taler imod tilladelse.

Kommunen skal sikre de almene offentlige hensyn, herunder at de privatejede fællesveje kan benyttes som veje, at vejene er i god og forsvarlig stand, og at vejene kan indgå på en fornuftig måde i trafik- og vejplanlægningen. Dette fremgår også af lovens § 1 (formålsbestemmelsen), som opridser lovens formål. Der henvises til gennemgang af lovlige hensyn, som beskrevet i afsnit [4.2.2.1.1 om offentlige veje](#).

Praksis for private fællesveje viser dog en tilbageholdenhed med at anerkende andre offentlige hensyn end færdselsmæssige, miljømæssige, tryghedsmæssige og kriminalpræventive hensyn.

Hvis vejejer, grundejerne eller et vejlaug er blevet partshørt i forbindelse med ansøgningen, skal de bemærkninger, der er kommet i forbindelse med parts-høringen, også indgå i vurderingen.

For mere info se [Hoveddokumentets pkt. 2.2.1 om saglige hensyn og vægtning af hensyn](#), dette dokumentets afsnit [6.2](#) om skønsmæssig vurdering og [Hoveddokumentets pkt. 2.1.7 om partshøring](#).

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.2.2 Forhandling med politiet

Efter § 66, stk. 3, skal kommunen forhandle med politiet, inden kommunen godkender, at den private fællesvej benyttes til andet end færdsel. Baggrunden for dette er, at der skal kunne tages færdsels- og sikkerhedsmæssige hensyn.

Se hertil afsnit [4.2.2.3](#) om forhandling med politiet.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.2.3 Fjernelse af genstande

I § 66, stk. 4 og 5 er det reguleret, hvilke muligheder kommunen har for at fjerne genstande, der er anbragt uden indhentelse af den fornødne tilladelse efter stk. 1. Dette kræver som udgangspunkt et forudgående påbud. Er genstanden til ulempe for færdslen, vil den pågældende genstand efter omstændighederne kunne fjernes uden et sådant forudgående påbud og for den ansvarliges regning.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.3.3 Guide

Hvis du gerne vil læse mere om reglerne for private fællesveje eller er i tvivl om, hvordan reglerne skal forstås, kan der være hjælp at hente i bogen "Private fællesveje" af Lars Ramhøj, forlag Karnov Group Denmark A/S. Bogen er brugt som støtteredskab til dette afsnit.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.4 Skilte- og vareudstillinger i en kommunal park

Kommunale parkarealer er ikke omfattet af vejloven. Kommunens adgang til at tillade brug af de kommunale parkarealer, må derfor som udgangspunkt vurderes i henhold til de uskrevne kommunalfuldmagtsregler. Herudover inde-

holder den kommunale reklamelov en generel hjemmel for kommunen til at beslutte at anvende fast ejendom til reklame for andre mod opkrævning af markedspris.

De politiske beslutninger om skilte og vareudstillinger og andre markedsførings-elementer finder også anvendelse i parker. Der er dog sjældent situationer, hvor de er anvendelige, idet der er få forretninger i parker og mure, hvor på der kan placeres automater eller udstillingskabe.

Herudover er der normalt udtømmende gjort op med muligheden for skiltning mv. for de iskiosker og lignende, der befinder sig i de kommunale parker i de individuelle lejeaftaler.

Under de nuværende rammer for ordningen for skilte- og vareudstillinger mv. kan der ikke gives lov til at opstille andre rent kommercielle markedsførings-elementer end løse skilte uden for det areal, som kiosken har ret til at anvende i overensstemmelse med lejekontrakten med kommunen. Det skyldes, at vareudstillinger efter den generelle ordning er afgiftsfritaget, og at et tilsagn om gratis anvendelse kan komme i konflikt med kommunalfuldmagten.

I de tilfælde, hvor der ønskes opsat et skilt i tilknytning til en kiosk eller lignende i en af kommunens parker, og hvor der ikke foreligger en lejeaftale, skal en jurist i Byliv inddrages.

Ansøgninger om opstilling af borde og bænke eller cykelstativer i parker, der stilles til rådighed for borgerne generelt (og altså ikke kun for f.eks. en iskiosks kunder), skal vurderes konkret, idet en sådan opstilling kan være i kommunens interesse og i sin helhed ofte ville kunne være foretaget af kommunen selv.

En tilladelse til en sådan opstilling kan udstedes som et tilsagn, hvorefter kommunen giver ansøgeren lov til at anvende et givent parkareal til det ansøgte, mod at ansøgere til gengæld påtager sig at disponere over arealet på en nærmere angiven måde. Sådanne ansøgninger bør også altid drøftes med en jurist i Byliv.

Kommunen skal iagttage de almindelige offentligretlige grundsætninger. Det betyder bl.a. at Byliv skal iagttage saglighedskravet, lighedsprincippet, proportionalitetsprincippet mv., når Byliv behandler en ansøgning om benyttelse af kommunale parkarealer. Kommunen skal endvidere udvise god forvaltningsskik i sin sagsbehandling.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.4.1 Særlige forhold

Opmærksomheden henledes på, at der i anden lovgivning mv. kan være begrænsninger i adgangen til at anvende et parkareal, dette gælder eksempelvis, hvis områder eller genstande i parken er fredet.

Man kan søge oplysninger om fredninger og andre anvendelsesbegrænsninger i parker i KK Kortet. Der kan dog være oplysninger, som ikke fremgår korrekt. Hvis man vil være sikker på at have den korrekte fredningstekst, kan man finde den via Danmarks Arealinformation².

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.5 Skilte- og vareudstillinger på særlige arealer

Der er en række områder i kommunen, hvor der er fastsat særlige regler for brug af kommunens arealer. Disse regler kan f.eks. være fastsat ved servitutter eller lejeaftaler. Såfremt en ansøger ønsker at opstille et skilt eller en vareudstilling på et areal, hvor der foreligger en sådan aftale, vil man skulle foretage en konkret vurdering af, om der kan gives tilladelse til skiltet eller vareudstillingen i lyset af den relevante aftale. Såfremt man er i tvivl om aftalens betydning for adgangen til at opstille et skilt eller vareudstilling, skal man rette henvendelse til sin leder.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

4.5.1 Eksempel: Israels Plads

Israels Plads er opdelt i to områder, der skal behandles efter hver deres regelsæt. Den ene del af pladsen ejes af det selskab, der ejer den parkeringskælder, der ligger under pladsen. Kommunen har dog en brugsaftale til overfladen af pladsen og kan give tilladelse til skilte- og vareudstillinger, der harmonerer med denne brugsaftale. Behandlingen af ansøgninger om skilte- og vareudstillinger på denne del af pladsen skal behandles på samme måde som ansøgninger om skilte- og vareudstillinger i parker, dvs., efter kommunalfuldmagtsreglerne sammenholdt med kommunens ejendomsret over arealet.

Den anden del af pladsen er udlagt som privat fællesvej. På denne private fællesvej har Torvehallerne ret til at ligge i henhold til en lejekontrakt mellem kommunen og Torvehallerne. Ansøgninger om skilte- og vareudstillinger på denne del af pladsen skal behandles efter reglerne i lov om private fællesveje, og skiltet eller vareudstillingen må samtidig ikke være i konflikt med Torvehallerne lejekontrakt. I praksis skal Torvehallerne partshøres, forinden der gives tilladelse til et skilt eller en vareudstilling på denne del af pladsen.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

5. KOMPETENCE

Teknik- og Miljøudvalget varetager forvaltningen af kommunens opgaver på bygge- og ejendomsområdet og teknik- og miljøområdet. Udvalget varetager desuden opgaver vedrørende forsyningsvirksomheder, herunder blandt andet

² <http://arealinformation.miljoportal.dk/distribution/>

opgaver vedrørende renhold og forhold vedrørende gader og veje, legepladser, parker og kirkegårde. Teknik- og Miljøudvalgets kompetence er fastlagt i § 19 i styrelsesvedtægten for Københavns Kommune.

Da udvalget ikke i praksis kan varetage alle opgaver inden for sit område, er disse i vid udstrækning delegeret til forvaltningen.

Det følger af bilag 2 til Teknik- og Miljøudvalgets beslutning af 13. januar 2014 om delegation til Teknik- og Miljøudvalget, Teknik- og Miljøborgmesteren og Teknik- og Miljøforvaltningen, at kompetencen til at træffe afgørelser over for borgere, virksomheder mv. på vejområdet er delegeret til forvaltningen. Rammerne for delegation til forvaltningen er fastsat ved ovennævnte bilag.

Det hører omvendt til udvalgets kompetence at fastlægge og ændre rammer og retningslinjer for forvaltningens skønsmæssige afgørelser.

Der kan løbende opstå sager, der ligger i en gråzone mellem sager, der skal behandles i udvalget, og sager der skal behandles i forvaltningen. Det vil især være relevant ved skønsmæssige afgørelser over for borgere og virksomheder, herunder tilladelsessager på vejområdet.

I Bylivs behandling af konkrete sager kan der være elementer, der går ind over udvalgets kompetenceområder, f.eks. hvis afgørelsen direkte eller indirekte vil overskride rammer eller påvirke retningslinjer for forvaltningens skønsmæssige afgørelser. Byliv har et løbende ansvar for at vurdere, om sager bør forelægges udvalget. Såfremt man er i tvivl om, hvorvidt en sag bør behandles i udvalget, skal man rette henvendelse til enhedschefen i Byliv.

Byliv kan under alle omstændigheder på baggrund af en konkret vurdering forelægge sager for udvalget. Det kan være sager, der er af stor interesse for offentligheden, eller sager der afføder en principiel politisk debat. Dette gælder uanset, om Bylivs indstilling ligger inden for de rammer, der allerede er udstukket politisk.

Udvalget kan til enhver tid tilbagekalde delegationen og forlange sagen behandlet i udvalget. Hvis udvalget tilbagekalder delegationen, skal sagsbehandleren ikke færdiggøre sagen, men i stedet sikre sig, at alt sagens materiale overdrages til udvalgets behandling af sagen.

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

6. **SAGSBEHANDLINGEN**

6.1 **Sagsbehandlingstid**

På kommunens hjemmeside vedr. reklameskilte og vareudstillinger fremgår det, at den vejledende sagsbehandlingstid er op til 4 uger: www.kk.dk/butik.

Sagsbehandlingstiden skal overholdes, medmindre det konkret er umuligt på grund af en retlig pligt (f.eks. partshøring eller nødvendige sagsoplysnings-skridt). I givet fald skal borgeren oplyses om forsinkelsen, og hvad den er begrundet i.

I praksis betyder det, at simple sager skal færdigbehandles inden 4 uger, mens komplicerede sager kan tage længere tid at behandle.

Se i øvrigt [pkt. 2.3.2 i Hoveddokumentet om sagsbehandlingstid](#).

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

6.2 Skønsmæssig vurdering

Ved vurdering af en ansøgning om opsætning af skilt eller vareudstilling, skal der træffes en afgørelse ud fra et konkret skøn. Dette gælder uanset hjemmelsgrundlag.

I skønsudøvelsen skal der foretages en afvejning af lovlige hensyn i henhold til rette hjemmelsgrundlag. Der henvises til afsnit [4.2.2.1.1](#) (om lovlige hensyn, offentlige veje) og [4.3.2.1.1](#) (lovlige hensyn, private fællesveje)..

Byliv har samtidig – i kraft af det almindelige over-/underordningsforhold mellem forvaltningen og det politiske udvalg – pligt til at arbejde for at virkeliggøre indholdet i de politisk vedtagne retningslinjer.

Ved parkareal og andet areal, som kommunen ejer, skal kommunalt vedtagne vurderingskriterier og retningslinjer anvendes direkte. Det skal dog samtidig vurderes, om det, der søges om, er i overensstemmelse med kommunalfuldmagten og ikke er i konflikt med eventuelle rådighedsbegrænsninger fastsat i lovgivningen (f.eks. lokalplaner og fredninger).

På vejareal skal der udøves et konkret skøn baseret på vejformål. Begrundelsen i en sådan afgørelse må ikke henvise til eller basere sig på de kommunalt vedtagne vurderingskriterier og/eller retningslinjer, men skal i stedet basere sig på en afvejning af vejformål.

De kommunalt vedtagne beslutninger og retningslinjer er dog også for vejareal relevante, i det omfang de på et mere generelt plan udtaler sig om lovlige vejformål, såsom trafikale hensyn, vejens værdi som opholdsrum, hensynet til kulturel udfoldelse og kulturel forskellighed, hensynet til naboer, hensyn til renhold, hensyn til miljø og æstetiske hensyn. I den forstand fungerer de som gode råd til skønsafvejningen fra folkevalgte repræsentanter. Samtidig skal de politiske beslutninger fortolkes, så de harmonerer med retsgrundlaget, f.eks. vejloven.

Man kan komme ud for at skulle behandle ansøgninger om opstilling af skilte på vej- eller parkarealet, hvor skiltene minder om dem, som er omfattet af de politiske beslutninger om skilte og vareudstillinger, men hvor der ikke rådes

forretningsmæssigt. Sådanne ansøgninger er ikke direkte omfattet af de politiske beslutninger, men skal behandles med behørig hensyntagen til den praksis, der er for de skilte, der er omfattet af ordningen. Et eksempel kunne være A-skilte, som opstilles af en forening for at vise, hvilket lokale, man skal gå ind i. I et sådant tilfælde er der ikke hjemmel i hverken vejloven eller kommunalfuldmagten til at opkræve en afgift, fordi der ikke rådes forretningsmæssigt eller kommercielt.

Skønnet må ikke sættes under regel, hvilket betyder, at Byliv ikke alene kan lægge vægt på de politisk vedtagne vilkår i forbindelse med en afgørelse eller indgåelse af en aftale med en ansøger. Dette udelukker ikke, at der laves interne retningslinjer for behandling af ansøgninger, forudsat at disse ikke hindrer, at der for hver afgørelse foretages et konkret skøn.

For mere info se [Hoveddokumentet pkt. 2.2 om forvaltningsretlige principper](#).

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

7. MEDDELELSE AF TILLADELSE

Tilladelser til at opstille et skilt eller en vareudstilling på veje, pladser, private fællesveje og i parker udstedes til en forretning ved hjælp af kommunens digitale ansøgningssystem (erhvervsportalen).

Til vejareal

Meddelelse af tilladelse til særråden i forbindelse med skilte eller vareudstillinger på vejareal efter vejlovgivningen er en afgørelse efter forvaltningsloven. Byliv fastsætter her, hvad der er eller skal være gældende ret for en ansøger i henhold vejlovgivningens rammer.

En tilladelse skal derfor opfylde de formelle og materielle krav til afgørelser. Der henvises til [pkt. 2 i Hoveddokumentet](#).

Endvidere er man forpligtet til at iagttage offentligretlige grundsætninger. Det betyder, at man skal foretage en konkret, saglig vurdering, ligesom lighedsprincippet og proportionalitetsprincippet skal overholdes ([pkt. 2.2. i hoveddokumentet](#)). Man skal endvidere iagttage reglerne om god forvaltningsskik i sin sagsbehandling ([pkt. 2.3. i hoveddokumentet](#)).

Når der meddeles tilladelse til særråden over vejareal i forbindelse med et skilt eller vareudstilling, skal tilladelsen klart angive:

1. Hvad der er meddelt tilladelse til
2. Hvilke vilkår, der gælder for tilladelsen
3. Hvilken hjemmel, der er truffet afgørelse efter

4. Hvor længe tilladelsen gælder

5. Hvilken afgift, der er forbundet med tilladelsen

Til parkareal

Når Byliv giver en ansøger adgang til at anvende et parkareal til opsætning af et skilt i tilknytning til en kiosk eller lignende vil det typisk være reguleret i den enkelte lejekontrakt med kommunen og er derfor ikke omfattet af det traditionelle afgørelsesbegreb efter forvaltningsloven.

Når Byliv giver tilladelse til et cykelstativ eller en bænk, har det karakter af et tilsagn om, at ansøgeren kan anvende arealet til det formål, mod at ansøgeren påtager sig at disponere over arealet på en nærmere angiven måde.

Selvom en adgang til at anvende kommunens parkareal ikke er omfattet af det traditionelle afgørelsesbegreb, bør tilsagn også klart angive de fem punkter oven for under "vejareal". Dette dokumenterer, hvad der er aftalt, og hvad vilkårene er. Endvidere er man også her forpligtet til at iagttage offentligretlige grundsætninger. [Se hertil pkt. 2.2 i Hoveddokumentet om forvaltningsretlige principper.](#)

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

8. VARIGHED AF TILLADELSE

En tilladelse til skilte eller vareudstilling er gyldig indtil udgangen af ét kalenderår, dvs. fra udstedelsestidspunktet og frem til den 31. december i det år, hvor den udstedes. Dette gælder, medmindre andet er anført i tilladelsen.

Hvis en ansøger har søgt om en tilladelse, der har en længere varighed end til udgangen af ét kalenderår, og ansøgeren ikke ønsker at ændre sin ansøgning, må det konkret vurderes, om ansøgningen skal imødekommes eller begrænses til ét kalenderår. Som hovedregel vil Byliv kunne henvise til, at kommunen af planlægningshensyn ikke ønsker at forpligte sig i mere end et år ad gangen. Dette skal dog altid vurderes konkret. Bemærk også, at en sådan tilladelse er at betragte som et delvist afslag, og at den derfor skal begrundes og forsynes med klagevejledning.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

9. FORLÆNGELSE AF TILLADELSE

Tilladelser til skilte og vareudstillinger anses for automatisk genansøgt i et følgende kalenderår, medmindre tilladelsesindehaver informerer kommunen (Byliv) om, at man ikke ønsker genansøgning.

I kommunens digitale ansøgningssystem kan ansøger afkrydse et felt vedr. automatisk genansøgning. Ved afkrydsning meddeler ansøger, om ansøgningen - hvis Byliv i øvrigt ikke hører andet fra ansøger – efter sit indhold skal genanvendes for næste år eller ej.

Proceduren vedr. automatisk genansøgning er annonceret på kommunens hjemmeside om reklameskilte og vareudstilling. Endvidere sendes der ved et års udgang en adviseringsmail til alle, der har en tilladelse. I adviseringsmailen står, at Byliv forventer at forny tilladelsen, medmindre der er ændringer hertil, og Byliv hører fra tilladelsesindehaver inden for en måned. Såfremt tilladelsesindehavere måtte have ønsker til ændringer til de nuværende tilladelser, kan de via den digitale ansøgningsportal informere Byliv herom. Når fristen er udløbet, behandler Byliv sagerne og enten gentegner eller udsteder nye tilladelser.

Ved forlængelse af tilladelser eller udstedelse af nye tilladelser træffes en afgørelse i forvaltningslovens forstand. En tilladelse eller et afslag om forlængelse skal således følge de samme processuelle og indholdsmæssige krav, som gælder for andre forvaltningsretlige afgørelser. Se afsnit 7 om meddelelse af tilladelse og afsnit 10 om meddelelse af afslag.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

10. **MEDDELELSE AF AFSLAG**

Forud for, at der meddeles helt eller delvist afslag på en ansøgning om opstilling af et skilt eller vareudstilling, skal der altid foretages en konkret vurdering.

Afslag skal udstedes ved hjælp af det relevante standardkoncept.

Til vejareal

Kommer man frem til, at en tilladelse ikke kan imødekommes efter vejlovgivningens bestemmelser, skal der gives et skriftligt afslag. Et afslag er en afgørelse efter forvaltningsloven. Formkravene om begrundelse og klagevejledning skal derfor overholdes, og der bør altid partshøres forud for meddelelse om afslag. Man er også forpligtet til at iagttage offentligretlige grundsætninger.

Fristen for at fremkomme med bemærkninger i forbindelse med en partshøring skal være rimelig ud fra bl.a. omfanget af oplysninger mv. Hvis parten anmoder om fristforlængelse, bør dette som udgangspunkt imødekommes.

Der henvises i øvrigt til Hoveddokumentet, [pkt. 2.1.7 om partshøring](#), [2.1.9 om begrundelse](#) og [2.1.10 om klagevejledning](#).

Det bemærkes, at Byliv ikke kan meddele afslag blot med henvisning til kommunens retningslinjer på området. Der skal derimod som en del af begrundelsen gives afslag med henvisning til rette hjemmelsgrundlag samt de hensyn,

faktiske forhold og oplysninger, som ligger til grund for afslaget. Dette gælder, uanset om afslaget meddeles i et formelt brev eller i en e-mail.

Til parkareal

Kommer man frem til, at en ansøgning om tilladelse til et skilt eller anden markedsføring ikke kan imødekommes skal der gives et skriftligt afslag. Man er også her forpligtet til at iagttage offentligretlige grundsætninger.

For at påvise, at man har foretaget en konkret, saglig vurdering, bør der gives afslag med henvisning til de hensyn og faktiske forhold og oplysninger, som ligger til grund for afslaget samt henvisning til rette hjemmelsgrundlag.

Der skal gives vejledning om, at kommunens beslutning kan indbringes for Ankestyrelsen.

Der henvises i øvrigt til Hoveddokumentets [pkt. 2.1.9 om begrundelse](#) og [pkt. 2.1.10 om klagevejledning](#).

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

11. INDDRAGELSE AF AREAL

Der kan opstå situationer, hvor butiksindehavere har fået tilladelse til at opsætte et skilt eller en vareudstilling på vejareal, men hvor kommunen efterfølgende kan have et behov for at disponere over vejarealet. Det kan f.eks. skyldes, at der skal udføres vej- eller ledningsarbejde.

For vejareal er inddragelse af areal en afgørelse i forvaltningslovens forstand, idet en sådan handling ændrer (midlertidigt) ved en udstedt tilladelse. Forholdet har karakter af en delvis tilbagekaldelse af den udstedte tilladelse, se om tilbagekaldelse i afsnit [13](#) neden for.

For parkareal vil inddragelse af areal afhænge af, om ansøgningen er imødekommet ved tilsagn (cykelstativer, bænke), eller om der er tale om en lejeaftale (skilte). Ved tilsagn gælder de samme principper som beskrevet ovenfor om vejareal. Ved lejeaftaler, beror det på aftaleindholdet, om der kan ske inddragelse af arealet.

Processen:

- Orienter hurtigst muligt ansøger om den hindring, der er opstået og som betyder, at arealet, der er givet tilladelse til benyttelse af, skal inddrages (midlertidigt)
- Orienter om, hvor længe arealet forventes inddraget, og hvornår f.eks. gravearbejdet påregnes afsluttet
- For vejareal skal der træffes en forvaltningsretlig afgørelse
- For parkareal skal grundlaget for tilladelsen undersøges:

- Hvis der er tale om et tilsagn ved ansøgninger om f.eks. opstilling af borde, bænke eller cykelstativer anvendes samme fremgangsmåde som beskrevet ovenfor, dog uden at der er tale om en egentlig forvaltningsretlig afgørelse.
- Ved lejeaftaler skal det undersøges, om aftalen indeholder vilkår, der gør det muligt.

Såfremt der er tale om en længerevarende inddragelse af arealet, kan det vise sig nødvendigt med en fuldstændig tilbagekaldelse af en meddelt tilladelse.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

12. **TILSYN**

Byliv fører tilsyn med, at butiksindehavere har en tilladelse til opsatte skilte- og vareudstillinger. Byliv fører ligeledes tilsyn med, at vilkårene for tilladelserne efterleves.

Da der er afgift på skilteområdet føres der også kontrol med, at afgifter betales. Denne kontrolfunktion ligger i økonomiafdelingen ved Økonomiforvaltningen, Koncernservice.

Det er et vilkår for tilladelse til skilt eller vareudstilling, at tilladelsesindehaverne har en kopi af tilladelsen i sin forretning, som kan fremvises ved tilsyn. Dette efterses under det udgående tilsyn.

Ved konstaterede manglende tilladelser eller konstaterede vilkårsovertrædelser gives vejledning og foretages partshøring med en frist på 14 dage at søge om en tilladelse. Ved partshøringen varsles også om, at kommunen efter et eventuelt påbud vil kunne fjerne genstandene for den ansvarliges regning. Såfremt den pågældende ikke selv fjerner genstandene, kan Byliv gøre det for den pågældende regning. Ved kommunens fjernelse af genstande følges processen vedr. fjernelse. Se nærmere om påbud under afsnit 14 og fjernelse under afsnit 15.

Ved tilsyn på vejareal er tilsynspersonalet forpligtet til at vurdere, om forretningsindehavere, der ikke har en gyldig tilladelse til et skilt eller vareudstilling, konkret ville kunne få tilladelse ud fra den aktuelle situation på stedet, hvis der blev ansøgt om det (såkaldt retlig lovliggørelse).

Politiets rolle

Politiet og kommunens rolle i forhold til at sikre, at butiksindehavere efterlever vejlovens og færdselslovens regler er meget forskellige.

Politiet er enekompetent med hensyn til at udstede sanktioner (bøder efter vejlovens § 135), mens Bylivs rolle som tilsynsmyndighed er at arbejde for lov-

liggørelse, enten fysisk eller retligt, når Byliv støder på ulovlig henstilling af genstande på vejarealet.

Tilsynet kan politianmelde en butiksindehaver, såfremt der vurderes at være behov herfor. Forinden man kan skride til politianmeldelse, skal der normalt være givet et påbud. Der kan dog efter omstændighederne skrives direkte til politianmeldelse, hvis der er tale om en situation, der er til ulempe eller fare for færdslen.

Da der arbejdes ud fra en mere konsekvent tilsynsmodel på området for skilte- og vareudstillinger end på andre af Bylivs administrationsområder, skal man være ekstra opmærksom på det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip forud for en politianmeldelse. Det skal således vurderes 1) om en politianmeldelse er nødvendig, 2) om en politianmeldelse er egnet til formålet, og 3) om det er forholdsmæssigt at anmelde forholdet til politiet, eller om målet kan opnås ved et mindre indgribende middel. I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, at Bylivs mål med sin administration er at få borgerne og virksomhederne til nu og i fremtiden at råde lovligt over vejarealet, ikke at sanktionere tidligere overtrædelser.

Byliv har på skilte- og vareudstillingsområdet et samarbejde med politiet om Strøget, hvor Byliv – blandt andet med henblik på at realisere intentionen bag det politisk vedtagne skilteforbud for Strøget, Købmagergade og Kultorvet – som udgangspunkt ikke giver tilladelse til skilte ud fra en vurdering af, at skilte er en mindre æstetisk løsning end vareudstillinger. Politiet vælger i forbindelse med strøgtilsyn ofte at påtale et forhold af egen drift og udstede bødeforlæg, uden først at have modtaget en egentlig anmeldelse fra Byliv.

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

13. TILBAGEKALDELSE AF TILLADELSE

Tilbagekaldelse meddeles ved hjælp af det relevante standardkoncept.

Selvom Byliv har meddelt en begunstigende forvaltningsakt til en ansøger i form af en tilladelse til vejareal, er dette ikke ensbetydende med, at en sådan tilladelse ikke under bestemte forudsætninger kan ændres eller helt tilbagekaldes.

Tilbagekaldelse af tilladelser kan være aktuelt i to situationer:

1. Fordi de kommunale forhold, der har muliggjort en tilladelse, ændrer sig, f.eks. på grund af et uforudset gravearbejde.
2. Hvis tilladelsesindehaveren ikke efterlever de vilkår, der er opstillet i tilladelsen.

Ved tilbagekaldelse er der tale om, at parten har en tilladelse, som Byliv mener, skal ophøre, før den udløber.

En ændring, som indskrænker den allerede givne tilladelse, eller en fuldstændig tilbagekaldelse af en tilladelse på vejområdet er en bebyrdende forvaltningsakt og en afgørelse, hvorfor der skal gives begrundelse og klagevejledning mv. i forbindelse med, at der træffes afgørelse herom.

En tilladelse til et skilt eller en vareudstilling er en afgørelse truffet på et delvist skønsmæssigt grundlag. Hvis Byliv skal ændre (indskrænke) eller tilbagekalde en i øvrigt lovlig tilladelse, må Byliv foretage en afvejning af de hensyn, der taler for at opretholde tilladelsen uændret over for de interesser, der taler for at indskrænke eller tilbagekalde tilladelsen. Førstnævnte omfatter navnlig den berettigede forventning som ansøger har i, at tilladelsen opretholdes. Endvidere er man forpligtet til at iagttage offentligretlige grundsætninger.

I situationer, hvor man vil tilbagekalde en tilladelse, fordi indehaveren af tilladelsen ikke overholder vilkårene i tilladelsen, bør der derfor ikke træffes afgørelse om tilbagekaldelse, uden at Byliv først har forsøgt sig med vejledning og advarsler.

Betingelserne for at tilbagekalde efter almindelige forvaltningsretlige principper om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter (tilladelser), som en ansøger måtte ønske opretholdt, må anses for at være forholdsvis strenge og må bero på en konkret afvejning af en række forhold.

De forhold, der indgår i den konkrete afvejning, er blandt andet:

- tilbagekaldelsesgrunden (disse kan tillægges forskellig vægt),
- indgrebets intensitet,
- om tilbagekaldelsen vedrører faktiske oplysninger contra omvurderinger af oplysninger eller nye retlige forhold,
- om hensynet bag tilbagekaldelsen kunne være taget i betragtning ved den oprindelige afgørelse, og
- om der er fejl på ansøgers side.

Proces ved tilbagekaldelse

Hvis vejledning og påbud har vist sig at være et uegnet middel til at få den pågældende tilladelsesindehaver til at overholde vilkårene i sin tilladelse, kan en egentlig tilbagekaldelsessag indledes. Denne skal gennemføres inden for de almindelige forvaltningsprocessuelle rammer.

Se nærmere herom i [Hoveddokumentet pkt. 2.1.8.3 om tilbagekaldelse](#).

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

13.1 Varsling af tilbagekaldelse

Varsler meddeles ved hjælp af det relevante standardkoncept.

Hvis der opstår en situation, hvor Byliv vurderer, at tilbagekaldes af en tilladelse kan komme på tale, skal Byliv sikre sig, at tilbagekaldelsen varsles i så god tid som muligt, idet ansøger, der har modtaget en tilladelse, har en berettiget forventning om at kunne agere i overensstemmelse med tilladelsen.

Varsling i god tid medvirker til, at ansøger i videst muligt omfang kan tilpasse sig de nye forhold, og et eventuelt økonomisk tab herved begrænses så meget som muligt.

Varsling anvendes i det tilfælde, hvor der efter partshøring mv. er truffet afgørelse om tilbagekaldelse, og hvor varslet fastsætter fristen for tilbagekaldelsens ikrafttræden.

Der henvises i øvrigt til [pkt. 2.1.8.3.1 i Hoveddokumentet om varsling af tilbagekaldelse](#).

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

14. **MEDDELELSE AF PÅBUD**

Påbud meddeles ved hjælp af det relevante standardkoncept.

Hvis der opstår en situation, hvor en tilladelsesindehaver efter dialog med Bylivs tilsynspersonale ikke efterkommer Bylivs anvisninger om at overholde vilkårene for skilte- og vareudstillinger, og situationen ikke kan lovliggøres retligt gennem udstedelse af en (supplerende) tilladelse, kan Byliv meddele påbud om efterlevelse af vilkårene eller fjernelse inden for en given tidsfrist. Spørgsmålet om, hvor lang en frist påbuddet skal indeholde, beror på en konkret vurdering af forholdene. Hvis vilkårsovertrædelsen betyder, at det tilladelsen omhandler, er til gene for færdslen eller f.eks. naboerne, kan der meddeles påbud om ophør (fjernelse) med meget kort frist.

Et påbud er en bebyrdende forvaltningsakt. Formkravene om begrundelse og klagevejledning skal derfor overholdes, og man skal være opmærksom på reglerne om partshøring og varsel om påbud forud for, at der gives et egentligt påbud.

Hvis tilladelsesindehaveren ikke efterkommer et påbud fra Byliv, kan det føre til fjernelse. Se afsnit [15](#) nedenfor om fjernelse.

For mere info se [Hoveddokumentet pkt. 2.1.8.4 om påbud](#).

→ [Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

15. **FJERNELSE AF GENSTANDE**

Hvis indehaveren af en tilladelse ikke selv efterkommer et påbud fra Byliv, kan Byliv tage skridt til at fjerne genstande f.eks. skilte fra vejområdet. Hvis den

pågældende ikke frivilligt vil overlade materiellet til Byliv med henblik på fjernelse, kan Byliv forsøge at rekvirere politiets hjælp til at effektuere fjernelsen, jf. vejlovens § 136, stk. 2, og/eller politianmelde forholdet, jf. vejlovens § 135, stk. 1, nr. 4.

Vedr. andet areal end vejareal (f.eks. parkareal) har kommunen kun i særlige tilfælde hjemmel til at fjerne genstande. Se [Hoveddokumentet, pkt. 2.1.8.4.2 om fjernelse fra andre arealer](#). Hvis påbud ikke efterkommes, kan Byliv anmelde forholdet til politiet.

For en nærmere beskrivelse af fjernelse, henvises der til Hoveddokumentet, [pkt. 2.1.8.4.1 om fjernelse fra vejareal](#) og [2.1.8.4.2 om fjernelse fra andre arealer](#).

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)

16. **AFGIFTER; ØKONOMI OG REGNSKAB**

Den økonomiske del vedr. afgifter for reklameskilte håndteres af Økonomiafdelingen i Økonomiforvaltningen, Koncernservice, på baggrund af datatræk fra erhvervsportalen.

[↑ Tilbage til forside](#)

[→ Tilbage til indholdsfortegnelse](#)